

leefstijden, dan
tes, parvuli,
Nu hebben we
woordenkeuze
onderscheiding
chen kinderen,
innen, kleine
n en ouderen,
der de eerste
n verstaat. Ook
at, dat Christus
ijd heeft door-
sten kinderen,
en een knaap,
g, den ouderen
ewijst dit. En
is om deze
laar Irenaeus,
Hein worden
dat Hij „de
d heeft, zelf
den zijnde”.
corten tijd ge-
ift. Tot bevestig-
Hidst. 3 als
isten, de leer-
overgeleverd
oof voor alle
denken, dat
bben tot ver-
deze doop het
en is en de
dlen nu volste
n kinderen
lgeboorte in
t, dat Irenaeus
rouwen, heel
rdoop, loopt
ne kinderen
de weder-
n erkent, kan
dieren geen
De doop is
eken en zegel

it. Voor eerst,
lat de „kinder-
s reeds zeer
dichte“ 1, blz.
maeus, die in
te Rome als
ds de nauwste
ge onderhield,
n, op is gewo-
n in al deze
gewest. En
stief man was,
de „Apostol-
ten in Klein-
bben we in
erk sprekend
volgens hem
sche traditie
plaats blijkt
eus, dat de
ordt afgeleid
olste nood-
aals Harnack
an Christus
kind, maar
rd te worden,
or den doop
ar Christus,
baarde hen
daarvan het
genade van
ouderen en
aar ook tot
or Irenaeus
kinderdoop

H. H. K.

BOEKJE VOOR
den „Boek-
de te's Gra-
verleden jaar,
ten van den
ijf jaarboekje
eft hij weder-
n uitgeven.
ndig formaat,
het Menzies-
drijden. Dat
indt zijn oor-
e daarvoor te
p de Zomer-
afzonderlijk
was.
HER doet wat
rieken. Aller-
ns, DER ZEN-
n HET JAAR
dit met zorg
t blijkt, dat
dandigheid
niet ongun-
toestand te
korten in
aanziend, ik
kleiner dan
vonden, dat
s. En op p.
iding is niet
er wij spre-
e onze God
is die naar

EDIE-RAAN
d van deze
dvoerig ge-
voor ZEN-
ulpraden is
verschillende
naar ook te
Zij trachten
in de betree-
de doen ver-
zeze rubriek
nchem van
ENTIE VOOR
OEKANDE
aan KORT
ulpraden
e 1915. In
fonden in
aanziend
en Doop-

TECHTSCHE HULPRAAD. In HAARLEM en AM-
hem zijn HULPRAAD in wording.

Het Bureau van den ZENDINGSTUDIE RAAD is
gevestigd FRANS HALSTRAAT 16, UTRECHT.
Leden van den Raad zijn Dr. G. P. MARANG,
Voorzitter, Ned. Herv. Pred. te Utrecht, J. W.
GUNNING J.H.N., Secretaris Penningmeester en
Ds. J. KRUGER, Geref. Pred. te MAARSSEN.

Een derde Rubriek is: STATISTIEK DER ZEN-
DING 89-1915. In deze Rubriek vindt men alles
wat op het gebied der Zending in Oost- en
West-Indië, in CHINA en EGYPTEN en ook onder
de JODEN in NEDERLAND gedaan wordt. Het is
vooral deze Rubriek die het jaarboekje als
Zendingjaarboekje zijn bijzondere waarde geeft,
het voor alle zendingvrienden en arbeiders
in de Zending onmisbaar maakt.

Ietwat vreemd staat achter de ADVERTEN-
TIEEN een ALFABETISCHE NAAM- en ADRESLIJST
VAN ZENDINGSARBEIDERS in Oost- en West-Indië.
Een naam-adreslijst, die de bruikbaarheid van
het boekje niet weinig verhoogt en waarmee de
samensteller zeker aanspraak heeft op den dank
van de lezers.

Het Woord Vooraf eindigt met: „Wij ver-
gezellen ook deze zesde editie (de 15e sinds de
oorspronkelijke uitgave) met de bede, dat zij
onder Gods zegen mede werken tot het
doel, dat ook de Z.S.R. zich stelt: *Opwekking,
vermeerdering en verdieping van Zendinglijde
door Zendingshemels*.”

Aan het JAARBOEKJE is ditmaal als PREMIE-
BOEK toegevoegd: LIEFDE-MAGET door H.
KRUYER VAN AALST, die 15 jaren werkzaam
was op het eiland CUBAN als hulppredikant. In
dit boekje van ruim 90 bladz. doet hij zijn
heerlijk blik slaan in het zieleleven van de
A.F.M.B. en doet tevens daarbij uitkomen de
macht der Liefde in dienst van den Heer.

J. NELLEME. UIT INK DIEPTE. A. H. KUYER-
Uitgever-Amsterdam.

NELLEME (MEVROUW VAN KOL), die sedert zij
JERUSA als haar Heiland heeft gevonden, met
haar Christelijke poëzie mij meermalen verwikte,
deed het nu weer met dit bundeltje van 90
kleinere en grotere liedekens.

Liedekens vrome, liedekens rein,
die in mijn herte geboren en zijn,
of ik U noeme of niet, Heiland mijn,
te Uwer eer zullen gezongen zij zijn.

Wat zij ons in dit, door KUYER 100 elegant
uitgegeven, boekje biedt is geen weidsche poëzie,
maar wel vermag, waar wat zij zegt en zingt
zoo echt doorvoeld, doordeeft en al haar eigen
is, haar uitingen van nu eens ten doode-be-
droefde en dan weer hemel-hoog-juichende
religieuze stemming te doen meervoulen haar
medechristenen, die deze diepsels en hoogsels
van het geestelijk leven bij bevinding kennen.
En wel stuit men bij deze liedekens hier en
daar op min zuivere geloofsvoorstellingen, maar
ook bij dit gemis van wat ik zou willen noemen
dogmatische bejndheid, vermogen zij toch met
hun innige en teere mystiek het hart te verwarmen.

Het is een boekje om steeds bij de hand te
hebben en te lezen als in brevier.

3. BLOESEN EN VUCHT. Maandschrift uitge-
geven door het Chr. Letterkundig Verbond.
Het Februari-Nr. heeft versen van N. de ZEEUW
en J. V. GINKEL. Van J. H. GEZELSCHAP, RUS-
INDUKKEN CITE NOORWEGEN. G. A. V. D.
BRUGGEN geeft een studie over NITZSCHE. W. H.
KIEVIT, AANTREKKINGEN OVER DE WER-
LOOSEN. ERNST BARTHO, EEN DROOM. Verder
Boekbespreking en Briefwisseling.

4. MEMORIELE GENADE. Wekelijksche Leer-
redenen onder redactie van Prof. Dr. P. A.
SILVERIUS SMIT en Dr. B. WIELINGA over
medewerking van vele gereformeerde predikanten.
— J. H. Kok. — Kampen.

De verschijning van deze wekelijksche Leer-
redenen, die geregeld elke Dinsdag het licht
zien, wordt nog steeds voortgezet. Zij genieten
de waardeering van ons gereformeerde volk en
zijn velen tot zegen. In dezen jaargang komen
sedert Januari, om slechts enkele te noemen,
preken voor van: Dr. B. WIELINGA, DR.
HETTINGER, DER WERELD; Prof. SILVERIUS SMIT,
DE GELOOFSTUIGER VAN MOZES, Ds. J. H.
LANDWEHR, WUSHEID DOOR GOD GEOPFENBAARD.

Met name voor hen, die door krankheid
verhindert zijn in de kerk te komen, en ook
voor leesklerken kunnen deze preken uitnemend
dienst doen.

5. Dr. B. WIELINGA. HET BLONDE BEST.
Een Tijdschrift. — J. H. Kok. 1916. — Kampen.
Het tekenen waarin deze tijd staat, en waaraan
zij te herkennen is, noem ik het teken van
het „Blonde best”, zegt Dr. WIELINGA in deze
zijn fraai gestileerde en interessante tijdschrift.
Hij verklaart dat de, aan NITZSCHE ont-
nomen uitdrukking.

Volgens NITZSCHE toch moet men breken
met de christelijke cultuur en terug naar den
oermenschen, den oorspronkelijk Germaans,
die rondzwierd in de bosschen met bijl en speer en
neerhieuw wat hem tegenstond, bij wel allen
gold het vuistrecht, het recht van den sterke.
Die oorspronkelijk menschen, die daarheen trad,
in een berenhuud gehuld, de lange blonde haren
fladderend in den wind, was de beestmenschen,
die als de leeuw, heerschte door zijn kracht,
hij was het blonde beest, de koning van allen.
Dat moet de menschen van heiden weer willen en
durfen zijn: het blonde beest!

Die W. ontwikkelt tegenover deze alle moraal
ontkennde levensbeschouwing van den „kracht-
menschen” de Christelijke levenstheorie en spreekt
daarbij in verband met de tijdsomstandigheden,
over KANT's en NITZSCHE's leer ten opzichte
van vrede en oorlog.

Deze Tijdschrift zal zeker met niet mindere
belangstelling worden gelezen, dan waarmee zij
te AMSTERDAM is gehoord.

G.

Uit de Pers.

De Deputaten door de Jongste Generale
Synode benoemd om de predikants-tractementen
te verbeteren, hebben onderstaand schrijven aan
de Kerken gericht:

Aan de Classis Middelharnis van Geref. Kerken.
Welteerwaaard en Eerwaarde Broeders in Christus!
Reeds drie Generale Synoden, die van 1908 te
Amsterdam, die van 1911 te Zwolle en die van
1914 te 's Gravenhage gehouden, hebben de aan-
dacht gewijd aan de zoo noodige verbetering der
predikants-tractementen. De deputaten prof. Rutgers,
prof. Noordzij en onderling van Muiswinkel, die
gedurende al die jaren de Kerken in deze zaak
hebben gediend, hebben reeds in 1909 aan al de
Kerken een missive gezonden, ten einde te voldoen
aan hun opdracht: *om de Kerken ernstig op te
wekken, in de tractementen der predikanten ver-
betering te brengen*. (Acta 1908, art. 92). Naar het
meer uitgebreid mandaat, dat zij van de Synode
van 1911 ontvingen, hebben zij in het begin van
1914 nog eens dezelfde missive rondgezonden en
meeten van alle plaatselijke Kerken opgave ge-
vraagd *of, en van ja, in welk bedrag het tracte-
ment sedert 1909 is verhoogd*. (Acta 1911, art. 88).

Zij konden in hun rapport, op de Synode in 1914
uitgebracht, door Gods goedheid veel verblijdende
mededeelingen (Acta 1914, bijlage LV). Het totaal
der verhogingen in 347 kerken voor 363 predi-
kants-tractementen, buiten de kindergelden, in die jaren
aangebracht, bedroeg 76753,70.

Toch heeft de Synode van 's Gravenhage geoor-
deeld, dat dit aanvankelijk verkregen resultaat niet
een reden mocht zijn, om de aangevangen actie te
staken, maar veeleer een prikkel, om haar met
kracht door te zetten, *ook wijl slechts van 307
Kerken een antwoord was ingekomen en onder deze
een 60-tal berichten dat het om allerlei oorzaken
nog niet tot een verhoging was gekomen*.

De deputaten, die op zoo hoogst verdienstelijke
wijze zich van hun taak hadden gekweten, begrepen
om hun gevorderden leeftijd niet meer voor
een herbenoeming in aanmerking te komen. De
Synode heeft toen in hun plaats aangewezen prof.
Lindeboom, prof. Sillevius Smitt en onderling
Scheuter. Tegelijk echter heeft de Synode de de-
putaten het mandaat nog eens uitgebreid. Hun is
thans opgedragen: *te aan alle Kerken opgave te
verzoeken van het bedrag van haar predikants-trac-
temen met de daarbij behorende emolumenten en
toelagen. De voor de verbetering van predikants-
tractementen al datgene te verrichten, wat den ijver
der kerken kan opwekken om te doen wat naar den
dijk van Gods Woord op dat terrain door
behoort te worden gedaan* (Acta 1914, art. 89).

Het is ingevolge dit besluit der Synode, dat
deputaten zich thans tot uw vergadering wenden.
Doordrongen van het hoog belang dezer zaak
voor het leven en den bloei onzer Kerken, hebben
zij zich afgevraagd, welken weg zij hadden in te
slaan, om gezegnde verwachting te mogen koester-
ren, dat hun arbeid slagen zou. Zij hebben ge-
meend zich niet aanstands onmiddellijk tot de
kerken te moeten richten, maar, teneinde
de actie een organisch verloop te doen hebben,
sich allereerst de medewerking der Classen te
moeten verzekeren.

Wanneer toch de Classen haar medewerking
verleenen, zal het niet klein koninkrijk worden,
dat de opgave van eenige Kerk achterwaarts blijft,
en is de weg meer geëffend, gelijk de vorige depu-
taten in hun rapport uitdrukten: *het koninkrijk
van den toestand*. En het kennen van den juiste
toestand is ongetwijfeld een eerste vereischte om
het aanbevolen werk getrouw te kunnen behartigen.
Diensovereenkomst depuaten tot uw vergade-
ring met het verzoek, uit den kring der Classen
een broeder te benoemen, dien zij oordeelt geschikt
te zijn, ten einde op te treden als correspondent,
met wien depuaten zich in verbinding kunnen
stellen.

Gezamenl. ontvingen depuaten aan het adres van
Prof. Sillevius Smitt (Vondelstraat 166, Amsterdam)
van uw vergadering bericht, wie door U is aan-
gewezen, en voorts van deze correspondent, heeft
binnen niet al te langen tijd en in elk geval voor
Juni 1916, met betrekking tot al de Kerken der
Classen de volgende opgaven:

1. Welk is het bedrag van het predikants-
tractement?
2. Sedert welk tijdstip is het tractement ver-
hoogd?
3. Welk is het bedrag der laatste ingetreden
verhoging?

4. Worden aan het tractement kindergelden
toegevoegd, en zoo ja, tot welke bedragen?
5. Worden boven het tractement emolumenten
gevoerd, hetzij als vrijdom van een gedeelte der
belasting, hetzij als vrije woning of als vergoeding
van huishuur, en zoo ja, op welk bedrag zijn deze
te schatten?

6. Wordt aan den predikant een persoonlijke
toelage toegekend, en zoo ja, tot welk bedrag?
Deputaten houden zich overtuigd, dat Gij met
hen gevoelt, hoe het een levenskwestie is voor
onze Kerken, dat ook inzake dit gebied des Heeren
als achterstand wordt opgeheven. Wanneer een
ongeregeldheid, bevestiging van de Dienaren des
Woords, mede moet geteld worden onder de oor-
zaken van het benauwdt verschijnsel, dat het aantal
jonge mannen, die zich gedrongen gevoelen
niet voorttebeelden tot het predikambt in de laatste
jaren zoveel geringer is dan het aantal gemeenten
die herderloos worden, — zouden de kerken de geest-
elijke schade, die uit den predikantenmooft
voortvloeit, voor land en volk, aan zichzelf te
wijten hebben. Doch, afgezien van alle berekening
van schade, moge het Woord Gods om des Heeren
wil macht hebben op de consciëntie. Allen in
dien weg is met vrijmoedigheid de zegen des Heeren
over zijn erve te wachten.

Met broederlijke en zegenbede, de deputaten
voornoemd:

L. LINDEBOOM, Praeses,
F. A. E. SILLEVIVS SMITT, Scriba,
J. G. SCHEUTER, Penningman.

November, 1915.

Officieele Berichten.

Vrije Universiteit.

Ook in Dordrecht tracht het L. C. iets te
doen tot versterking van de finansen onzer
V. U. Donderdagavond 11, hield Ds. W. W.
Meijnen een rede, waarin het goed recht onder
Sichting werd bepleit naar aanleiding der
Schriftwoorden: „Mij is een groote en krachtige
deur geopend en er zijn vele tegenstanders”.
De aeneuwsform was zeker onze bondgenoot
niet; hoewel op ruime schaal uitnodigingen
waren verspreid, was de opkomst gering. Even-
wel, met deze spreekbeurt loopt de zaak niet af.
Een twaalftal jonge dames heeft de stad onderling
verdeelde en haalt inschrijvingsbiljetten op,
die zich achter in het bekende propagand-
boekje bevinden, waarvan een tweehonderd al
zijn verspreid.

Kort verslag der Classe Zwolle,
gehouden 3 Febr. 1916.

Art. I. Opening door den Voorzitter, Ds.
Eekes, met 1 laten zingen van Ps. 123: 1, 2
lezen van Ekeze 4: 1-16 en gebed Ds. K.
Schilder is scriba. Assessor is Dr. Hania.

Art. II. De credentiebrieven worden nagezien.
Alle kerken zijn vertegenwoordigd. Kampveeren
zond één diaken. Deze krijgt keurstem.

Art. III. De notulen worden gelezen en na
een enkele opmerking goedgekeurd.

Art. IV. De proponent W. Steunenberg wordt,
nadat hij eerst een gedeelte van een predikatie
heeft gehouden, peremptoerlijk gecamineerd en
met algemeene stemmen tot den dienst des
Woords en der Sacramenten in de Geref.
meerde Kerken toegelaten. Namens de Provincie.
Deputaten al examina waren hierbij tegenwoordig
Ds. Schepers, Dr. Schot en Ds. Smilde.

Art. V. Verschillende rapporten worden uit-
gebracht, o. a. nog van de gehouden kerkvisitatie
te Genemuiden.

Art. VI. De vacaturebeurten worden aldus
geregeld:
Blokzijl: 27 Febr. Dr. Hania; Kampveeren:
27 Febr. Ds. Elzena; 19 Maart Ds. Schoema-
kers; 9 April Ds. Koolstra; 30 April Ds. W.
Westerbeek van Eerten; Langeslag: 27 Febr. Ds.
Gispens; 19 Maart Ds. Ozinga; 9 April Ds. v.
Mechelen; 30 April Ds. Bosch; Wilsum: 27
Febr. Ds. Sluis; 10 Maart Ds. Wielema; 9 April
Ds. Veder; 30 April Ds. Eekes. Stad-Vollenhove:
27 Febr. Ds. Visser; 19 Maart Ds. Brouwer; 9
April Ds. Steunenberg.

Art. VII. De Zendingdeputaat doet enkele
mededeelingen.

Art. VIII. Enkele instructies worden behan-
deld: de classen zijn dienstaande enkele be-
sluiten en gaf enkele adviezen.

Art. IX. Verzoeken om steun uit de kas der

hulpbehoevende Kerken worden ter fine van
advies gesteld in handen van den deputaat ad hoc.

Art. X. Rapporten worden ingebracht van de
boeken van den Penningmeester, van den depu-
taat naar art. 13, van den classic deputaat voor
de zending onder de Joden; en van den classic
deputaat voor de hulpbeh. Kerken.

Alle boeken waren in orde.

Art. XI. De deputaten naar art. 9 classic
regeling worden gecontinueerd.

Art. XII. Roepende Kerk is den volgende
keer Wilsum.

Art. XIII. De rondvraag leverde niets bijzon-
ders op.

Art. XIV. De Assessor sluit de vergadering
met dankzegging.

Op last der Classis,
J. HANIA, Assessor.

Kort verslag van de vergadering
der Classis Amersfoort op 11
Januari 1916.

1. De vergadering wordt op de gebruikelijke
wijze door den Praeses geopend.

2. De credentiebrieven worden nagezien en
alle kerken blijken regelmatig vertegenwoordigd
te zijn. Twee diakenen ontvangen keurstem.

3. Het moderamen is aldus: Ds. Rolloos
praeses, Ds. de Jonge scriba, Ds. Ofringa
assessor.

4. De notulen der vorige vergadering worden
gelezen en ongewijzigd vastgesteld.

5. Een ingekomen schrijven van deputaten
der Generale Synode voor de predikants-trac-
temen wordt gelezen en behandeld. Als corres-
pondent in deze zaak wordt benoemd Dr. E.
van Ruller.

6. Ds. van Arkel rapporteert, mede namens
Ds. Donner, aangaande de visitatie gehouden in
de kerken van Bunschoten A en B, Oud-
Nieuw-Loosdrecht, Westbroek en Maatsijde.
Het rapport wordt besproken en goedgekeurd.

7. Ds. Munnik rapporteert namens de com-
missie die het percentage had te ontwerpen,
hetwelk elke kerk in de classale onkosten
heeft bij te dragen. De kerkeraden zullen in
deze zaak een besluit nemen.

8. Voor het nazien der verschillende kasbo-
eken, worden enkele commissies benoemd. Deze
rapporteeren, dat de boeken in orde zijn be-
vonden.

9. Inzake den dienst der medische-zending,
besluit de classis een gift van 250 gld. af te
zonderen voor de kosten van het hospitaal te
Poerworedjo.

10. Rondvraag naar art. 41. Een geval van
grens-regeling wordt behandeld. Aan den heer
D. C. v. Stempfort te Veenendaal, wordt,
wegens zijn uittreden uit de Geref. Kerk, het
recht ontnomen om in de kerken als oefenaar
op te treden. Van dit besluit zal aan de ver-
schillende classis kennis worden gegeven.

11. De vacaturediensten worden aldus ge-
regeld:
Nieuw-Loosdrecht: D. D. Teerink, Horjus,
Ofringa, de Jager.

Maatsijde: D. D. Meijnen, Munnik van
Arkel.

Renswoude: D. D. Donner, Rolloos, de Jonge.
Nieuw-Loosdrecht en Renswoude staan een
dezer diensten af ten behoeve der militairen.

12. De volgende vergadering zal D. V. ge-
houden worden 11 April a.s. Roepende kerk in
Oud-Loosdrecht. Praeses, Ds. van Arkel.

13. Op zijn verzoek wordt Ds. Munnik in de
commissie voor de reglementswijziging vervangen
door Ds. Rolloos.

14. Het persverslag wordt gelezen en goed-
gekeurd.

15. Maaltijd en sluiting.
Aldus vastgesteld op de classale vergadering
van 11 Jan. 1916 te Amersfoort.

Ds. J. OFRINGA, Assessor.

Buitenland.

Duitschland. Ds. Kaftan over de
Zending.

Er zijn dus Christenen in Duitschland, gelijk
wij in een vorig artikel zagen, die willen dat
het Engelse voorbeeld gevolgd wordt, door
de Zending te gebruiken als middel om bij de
verkondiging van het Evangelie ook nationale
belangen te bevorderen. Men kan dan ook op
steun voor de Zending rekenen van menschen,
die overigens niet veel hart voor de uitbreiding
van Gods koninkrijk onder Mahomedanen en
Heidenen hebben. Deze zienzwaai wordt voor-
gestaan door den Zendingdirecteur Richter, terwijl
daarentegen pastor Bracker met alle kracht het
standpunt verdedigt, dat tot dusver door de
Duitsche zendingmannen wordt ingenomen,
hetwelk doelt op het najagen van een louter
Christelijk doel, zonder nationale bijgedachten,
als het uitbreiden van de Deutsche invloedssfeer,
en het vermeerderen van koloniale bezittingen.

Nu heeft zich ook de bekende Ds. Kaftan
van Kiel in deze discussie gemengd. Deze be-
toogde, dat wanneer Richter een verchristelij-
king van de wereldbetrekkingen van Duitsch-
land op het oog heeft, de Zending daaraan
weinig doen kan. De Christelijke politiek zijn
daarvoor in de eerste plaats geroepen. De Kerk
is er ook nog, en de inwendige zending en
Christelijke verenigingen hebben in deze ook
een taak te vervullen. In één woord, het is de
taak van alle Deutsche christenen, niet speciaal
van de Zending.

Aan de andere zijde vraakt het Ds. Kaftan
in pastor Bracker, dat hij hoegenaamd geen
gewicht hechten wij aan de nevenwerkingen
van de Zending. Volgens Ds. Kaftan mag men
er op wijzen, dat de Zending uit het oogpunt
van de bevordering der cultuur en van de
Deutsche nationaliteit een goed werk verricht.
De nevenwerkingen zijn niet toevallig, maar
komen uit de Zending voort. Daarom moet men
daarvoor de oogen niet sluiten. De aardse of
uitwendige vruchten van de Zending komen in
de eerste plaats ten goede van het volk, waar-
door de Zending gedreven wordt. In de tweede
plaats vallen zij in den schoot van den beizer
van een koloniaal land. Nu driift de Deutsche
Zending haar werk meereendeels op koloniaal
gebied, dat niet onder Duitschland staat. Dit is
te verklaren uit het feit, dat Duitschland, toen
de Zending zich begon te ontwikkelen, geen
kolonien had. Duitschland heeft dien begonnen
arbeid voort te zetten, maar nieuw Zendingswerk
moet alleen ondernomen worden op Duitsch
koloniaal gebied. De vruchten van dien arbeid
komen dan ten goede van het Deutsche vader-
land. Dit moet men niet trachten te verbloemen.
Het motief waardoor men Zending driift, moet
zuiver blijven; men mag het Evangelie niet gaan
verkondigen om daardoor de macht van Duitsch-
land te vergrooten. Maar wanneer de gechris-
tianiseerde volken in de kolonien voor Duitsch-
land gewonnen worden en het Deutsche gezag
er door bevestigd wordt, dan mag men hierop

wijzen en gaven aannemen van hen, die om de
nevenwerkingen der zending willen steunen.

Tenslotte roept Ds. Kaftan en Ds. Richter
en Ds. Bracker toe: „ne nimm, of: soverdrift
toch niet.”

Engeland. Inkrimping van Zen-
dingsarbeid in de Congregationalistische kerken.

De Londense Zendingvereeniging, uitgaande
van de Congregationalisten of Independents,
besloot haar werk in Calcutta, de hoofdstad van
Engelsch-Indië, op te geven. De reden is gebrek
aan middelen. De Congregationalistische predi-
kant Dr. Arnold Thomas maakt een vergelij-
king tusschen het terugtrekken van zijn Ver-
eeniging van Calcutta met den aftocht van de
Engelsche troepen van Gallipoli. „Schitterend
in deze laatste geweest”, zoo schrijft hij, „maar
hij is niettemin een bittere vernedering, waardoor
het voor den vijand duidelijk werd, dat wij op
een bepaald strategisch punt ons niet konden
handhaven. Het feit dat een groote zending-
vereeniging haar arbeid opgeeft in een stad als
Calcutta, waar zij zoovele jaren met groot suc-
ces gewerkt heeft, en dat alleen om der wijle
van het geld, moet bij ons allen eene bloe-
schamte op het aangezicht doen komen, terwijl
de uitwerking daarvan op de inboorlingen niet
anders dan bedrevend kan zijn.

Een Engelsch Christelijk blad zegt bij de
mededeeling van het bovenstaande, dat het ge-
looft dat hier niet de finantieele kwestie de
hoofzaak is, maar dat er een geestelijke oorzaak
achter ligt. De Congregationalistische kerken
tellen een half miljoen leden in Engeland, en
velen hunner zijn zeer rijk. Het is daarom niet
onmogelijk, om jaarlijks voor Calcutta £240,000
samen te brengen. Welke geestelijke oorzaak
achter het besluit ligt om zich van Indië's
hoofdstad af te wenden, zegt het blad niet. Wij
meenen niet mis te tasten als wij beweren, dat
de „downgrade” beweging de oeffervardigheid
voor de Zending in de Kerken der voormalige
Independents deed verminderen. Spurgeon, die
een 25 jaar geleden aan de Unie der Baptisten
een scheidbrief gaf, omdat het modernisme
daarin vrij spel had, heeft gezegd dat het in de
Congregationalistische Kerken in dit opzicht
nog erger gesteld was, dan in de Baptistische
gemeenten.

Het is wel aan te nemen, dat de zware offers
die men in Engeland door den oorlog te bren-
gen heeft, ook invloed hebben op de gaven die
voor de Zending inkomen. Maar als men den
arbeid in de hoofdstad van Engelsch-Indië
laat varen, waartoe men het allerlaast had
moeten besluiten, is dit een bedenkelijk teken.

Achteruitgang in het kerke-
lijk leven.

Bij het begin van het jaar zijn de
kerken in Engeland gewoon openbaar te
maken, hoe het met haar ledental staat.
De Congregationalisten zijn daarin dit jaar de
andere kerken vóór geweest; weldra zal de sta-
tistiek van andere kerken volgen. Uit meer dan
een bron vernemen wij, dat men wel zal
moeten mededeelen, dat het aantal leden en
het getal leerlingen der Zondagscholen weder
vermindert is. De statistiek van de Congrega-
tionalisten geeft reden tot groote bezorgheid. Het
cijfer der leden geeft eene vermindering aan van
1645 en dat van de leerlingen der Zondagscholen
van 10,823. Deze statistiek gaat echter over het
jaar 1914; men kan daaruit dus niet optrekken
dat de oorlog in deze een invloed ten kwade
heeft uitgeoefend.

De teruggang van de Zondagschool begon
twee jaar geleden en gaat nog altijd voort,
ofschoon men nieuwe methoden bij het geven
van onderwijs heeft aangenomen. Deze toestand
geeft te denken. Waar ligt de oorzaak? Wordt
er geen goed onderwijs gegeven? Deugt de
methode van onderwijsgeven niet? Zijn de
onderwijzers niet berekend voor hun taak? Of
neemt bij het Engelse volk het aantal derge-
nen die het Christendom den rug toekeren, toe?

Wij vrezen, dat de laatste vraag toestand
moet beantwoord worden. Men roept:
„laat ons geen onderzoek naar de vermin-
dering van het aantal Zondagschoolleerlingen
instellen, laat ons daarvoor geen verslagen schrij-
ven, want terwijl wij onderzoeken en referaten
leveren, groeien de kinderen tot mannen en
vrouwen op en verlaten ons. Het eerste wat
de kerk te doen heeft is, het jonge volk van
het land voor Christus te winnen.” Maar wij
vragen: gaat kennis van de ellende en veroot-
moediging daarover, niet aan de verlossing
voort?

In Episcopale kringen heeft men even-
min te roemen over een krachtig kerkelijk
leven. Dezer dagen vierde *The Guardian*, een
bekend orgaan der Staatskerk, zijn 70-jarig
bestaan. In het feestnummer schreef de redactie:
„De 26 diocesen van 1846 zijn in 70 jaar met
14 vermeerderd. Maar de bevolking van Eng-
land en Wales krom in dat tijdsverloop van
nog geen 16 miljoen tot 39 miljoen in 1911.
Wanneer daarmede in overeenstemming het
getal biddommen was vermeerderd, zou men
59 diocesen in plaats van 40 tellen.”

GEMENGD NIEUWS.

Prof. Kahl herkeert. Bij de jongste vergade-
ring van de Pruisische Algemeene Synode der
Evangelische Kerk wakte de verkiezing van Prof.
Kahl tot lid van het „Spruchcollegium” veel op-
zien, omdat deze hoogleraar in de zaak van den
predikant Jatho, die wegens duidelijk gelijken
onrechtvaardigheid werd afgezet, zijn stem uitgebrach-
te had voor de Pruisen benoemd worden. Zou
men hem nu weer tot lid van het „Spruchcollegium”
benoemen?

Na lange besprekingen tusschen de confessionelen
en de vrienden der „Positive Unions”, uit de „Evan-
gelische Middenpartij”, kwam men tot het
resultaat, dat men prof. Kahl weer een plaats in
het „Spruchcollegium” zou inruimen, om de vreed-
same verhouding der groepen onderling te be-
wareen. Zij die zich daarmede niet konden vereeni-
gen, hadden vrijheid om zich bij de stemming